

**Ministerul Educației și Cercetării al Republicii Moldova
Direcția Generală Educație Tineret și Sport a Consiliului Municipal Chișinău**

**CURRICULUM
LA DISCIPLINA ISTORIA TEATRULUI
Clasele (X-XII)
Aria curriculară: Arte
Profil: Artă teatrală**

Chișinău, 2022

CURRICULUM DISCIPLINAR

Aprobat :

- la ședința Consiliului Național pentru Curriculum, proces-verbal nr.29 din 07.09.2022
- prin ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr.1243 din 14.12.2022

Experți coordonatori :

Nelly Cozaru- actriță, conferențiar universitar, Maestru în Artă;

Gheorghe Pietraru- actor, conferențiar universitar, Artist al Poporului;

Nicolae Jelescu- actor, director artistic al teatrului „Al. Mateevici”, Artist al Poporului;

Irina Catereva - lector universitar; doctor în studiul Artelor;

Grupul de lucru:

Lilia Panfilov - profesor Artă teatrală, grad didactic superior, director adjunct Educație Estetică IPLT „Principesa N. Dadiani”, grad managerial superior, Master Management Educațional, Master Științe ale educației.

Tatiana Scobioală - profesor de Arta teatrală, grad didactic I (unu), director adjunct la profilul teatral, Liceul Teoretic cu profil de arte „E. Alistar”.

Stela Bilaș - profesor de Arta teatrală, grad didactic II (doi), Liceul Teoretic cu profil de arte „E. Alistar”, asistent universitar AMTAP.

Maia Soboleva - profesor Istoria teatrului, grad didactic II, Liceul Teatral Orășenesc „Jurie Harmelin”.

PRELIMINARII

Curriculumul la Istoria teatrului, clasele a X-XII-a, profil teatral, face parte din domeniul formativ-educativ Arte și include ansamblul elementelor esențiale, relevante ale realității educaționale atât la nivel de reprezentare teoretică, cât și a activității practice desfășurate, accentuând reperle de constituire și evoluție a Artei teatrale de la începuturile acesteia până în epoca contemporană.

Curriculumul la disciplina *Istoria teatrului* fundamentează și ghidează activitatea cadrului didactic, facilitează abordarea creativă a demersurilor de proiectare didactică de lungă durată și de scurtă durată, dar și de realizare propriu-zisă a procesului de predare – învățare – evaluare. Implementarea Curriculumului la disciplina școlară *Istoria teatrului* este o necesitate, deoarece obiectul de studiu dat face parte din structura completă a însușirii Artei teatrale în cadrul claselor cu profil teatral și vine cu o formulă de actualizare a standardelor în educație de profil, accentul principal fiind pus pe educația estetică complexă, de calitate și centrarea pe elev.

Obiectul de studiu *Istoria teatrului*, are un rol foarte important în procesul de dezvoltare/educare a elevilor care studiază în clasele cu profil teatral, deoarece este parte componentă a procesului de studiu *Artă teatrală* și răspunde cerințelor unice de formare a competențelor specifice educației estetice de profil.

Prezentul Curriculum la disciplina *Istoria teatrului* va face parte din Curriculumul Național și reprezintă un document reglator prevăzut pentru a fi implementat din ciclul liceal și studiat pe parcursul claselor a X-XII- a.

La elaborarea prezentului Curriculum s-a ținut cont de:

- Abordările postmoderne și tendințele dezvoltării curriculare în plan național și internațional.
- Necesitatea de adoptare a Curriculumului la necesitățile specifice domeniului Arte (artă teatrală, în special și așteptările societății contemporane.
- Valorificarea disciplinei în formarea competențelor specifice.
- Asigurarea continuității și interconexiunii interdisciplinare și transdisciplinare în plan național și universal.

Curriculumul dat are următoarele părți componente: *Preliminarii, Repere conceptuale, Administrarea disciplinei, Competențe specifice, Unități de învățare, Unități de competențe, Unități de conținut, Activități de învățare-evaluare, Finalități educaționale, Repere metodologice de predare-învățare-evaluare, Bibliografie.*

Prezentul Curriculum are următoarele caracteristici:

- centrarea pe elev, axarea pe necesitățile și interesele elevului;
- centrarea pe competențe, conținuturi flexibile, practic-aplicative;
- centrarea pe învățarea activă, motivarea intrinsecă, evaluarea performanțelor;
- dominarea formelor cooperante de instruire și activitate interactivă.

Implementarea prezentului curriculum prevede respectarea coerenței componentelor specifice disciplinei, utilizarea flexibilă a conținuturilor și acordarea priorității metodelor interactive de predare-învățare, punerea în valoare a metodelor activ-participative de învățare, valorificarea creativității elevilor și a profesorilor în cadrul activităților didactice cu profil estetic.

Funcțiile curriculumului la disciplina *Istoria teatrului*:

- aplicarea strategiilor și tehnicilor Artei teatrale în dezvoltarea gustului și simțului estetic cu o continuitate logică la toate clasele de studiere ale

ciclului liceal;

- reglementarea procesului formativ-educativ artistic, implementarea unui sistem unic de predare-învățare-evaluare în contextul profesionalizării cadrelor didactice ce susțin ore/activități specifice obiectului de studiu *Istoria teatrului*;
- oferirea suportului didactic și asigurarea reperelor conceptuale, metodologice de desfășurare a procesului specific cu profil Arte, racordate la standardele educaționale psiho-pedagogice;
- asigurarea coerenței dintre disciplina dată și toate celelalte discipline școlare specifice la nivel de predare/învățare-evaluare sistemică.

Curricula la disciplina *Istoria teatrului* se adresează cadrelor didactice, evaluatorilor, metodiștilor, persoanelor versați în domeniul Arte, profil Artă teatrală. Beneficiarul principal al acestui document este elevul (având un statut specific în acest sens).

I. REPERE CONCEPTUALE

Programul curricular pentru disciplina *Istoria teatrului*, clasele a X-XII-a, reprezintă o abordare complexă, metodică și flexibilă, de educație în cadrul orelor cu profil de teatru, ceea ce va facilita și fundamentaliza la nivel teoretic și practic orizontul cultural al viitorilor absolvenți. Având în vedere complexitatea disciplinei, specificul acesteia impune o abordare tematică și o tratare tradițională cronologică, conținuturile obligatorii prevăzute în program urmează a fi parcurse în succesiunea lor istorică, iar cadrul didactic are menirea de a alege calea optimă, de desfășurare a procesului de învățare/predare/formare și de evaluare a rezultatelor învățării, precum și de selectare a strategiilor și tehnicilor didactice cele mai adecvate situației de implementare în practică a programului dat, astfel încât să se reușească sprijinirea elevilor în dobândirea atât a cunoștințelor conceptuale, structurale și stilistice, cât și determinarea competențelor practice, antrenarea în baza tehnicilor de lucru specializate.

Pentru a putea înțelege și accesa informația de specialitate, elevii urmează a fi familiarizați cu terminologia specifică disciplinei, ce cuprinde, obligatoriu, o bază conceptuală cu care elevii urmează a se familiariza de la începutul studierii obiectului *Istoria teatrului*, în scopul de a realiza comunicarea prin limbajul specializat al disciplinei.

La finalizarea studiilor, curriculumul a avut în vedere ca viitorul absolvent al studiilor specializate să poată comunica propriile opțiuni estetice și să formuleze judecăți de valoare avizate și argumentate, în scurte lucrări – eseuri, rezumate, comentarii, sinteze, etc. – sau prin dezbateri.

Cel puțin la fel de importantă pentru realizarea majorității competențelor specifice claselor a X-a – a XII-a este capacitatea profesorului de formare la elev a unei metode adecvate, riguros științifice, de lucru cu materialele de informare utilizate în scopul perfecționării continue într-o epocă a informației. Se va avea însă permanent în vedere că fundamental pentru formarea tinerilor elevi este contactul direct cu opera de artă teatrală, acolo unde ea se naște: în sala de spectacol sau în spațiul nonconvențional, în întâlnirea operei de artă a dramaturgului cu publicul său, prin intermediul actorului, ca membru al acelei colectivități artistice interpretative coordonate de către regizor.

Competențele specifice și conținuturile corespunzătoare creează profesorului posibilitatea de a se concentra asupra dramaturgiei universale, studiată în paralel cu cea națională, creând astfel premisele integrării fenomenului teatral național în cel european și universal.

Deosebit de importantă pentru dimensiunea formativă este metodologia de lucru cu textul dramatic, ca modalitate de acces specializată către oferta teatrelor, participarea la spectacolul de teatru ca eveniment unic, inconfundabil stilistic și formarea unor tehnici de lucru cu textul dramatic, dicționarul, cartea de specialitate, informația provenită prin intermediul mass-media, al internetului.

II. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Statutul disciplinei	Aria curriculară	Profil	Clase	Nr. unități de conținut	Numărul de ore pe săptămână	Numărul de ore anual ¹
Obligatorie	Arte	Artă teatrală	X	5	2	68
			XI	5	2	68
			XII	5	3	99

¹Poate varia în funcție de structura anului școlar și datele calendaristice.

III. COMPETENȚELE SPECIFICE DISCIPLINEI ISTORIA TEATRULUI

1. Utilizarea limbajului și termenilor specifici disciplinei *Istoria teatrului*.
2. Identificarea genurilor teatrale, în funcție de elementele structurale ale textului dramatic.
3. Integrarea termenilor și a conceptelor specifice domeniului teatral, teoretice și aplicative, în analiza textului dramatic.
4. Analiza critică a fenomenului teatral în evoluția cultural-artistică în diferite perioade istorice.
5. Valorificarea fenomenului teatral în context cultural, artistic și istoric național și universal.

IV. UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Clasa a X-a

Preistorie. Antichitatea. Evul mediu. Teatrul popular românesc. Renașterea.

Unități de competență	Unitate de conținut	Activități și produse de învățare recomandate
1.1. Recunoașterea termenilor istorici cu referire la preistoria teatrului antic. 1.2. Citirea informațiilor din axa cronologică a fondării și activității specifice artei dramatice. 1.3. Selectarea informațiilor specifice Artei teatrale din sursele istorice.	Preistoria teatrului Introducere în studiul Istoria Teatrului. Începuturile teatrului. Originile străvechi ale artei teatrale.	Graffiti: exerciții de specificare a datelor și componentelor caracteristice istoriei teatrului. Exerciții de încadrare a termenilor specifici Artei teatrale/dramatice în contexte istorice.

<p>2.1. Utilizarea termenilor teatrali în descrierea evenimentelor din perioada antică.</p> <p>2.2. Clasificarea informațiilor din axa cronologică a fondării și activității specifice artei dramatice.</p> <p>2.3. Specificarea tipurilor de spectacole, operelor dramatice existente în perioada antică.</p> <p>2.4. Selectarea informațiilor specifice Artei teatrale din sursele istorice.</p> <p>2.5. Identificarea esențialului dintr-un text cu caracter istoric teatral.</p>	<p>Teatrul Greciei Antice Structura organizațională a teatralului Greciei Antice</p> <ul style="list-style-type: none"> · Organizarea spectacolelor. · Imnul. Corul și corifeul. · Dionisiacele. <p>Scena teatrului grec (<i>scena succesivă</i>).</p> <p>Compoziția spectacolelor după structura pieselor și jocul actoricesc.</p> <p>Tragedia greacă</p> <ul style="list-style-type: none"> · Tragediile lui Eschil. Analiza tragediei „Prometeu înlănțuit” de Eschil. · Dramaturgul Sofocle. Analiza tragediei „Antigona” de Sofocle. · Viața și opera lui Euripide. Analiza pieselor „Medeea” și „Alcesta”. <p>Comedia greacă</p> <ul style="list-style-type: none"> • Opera lui Aristofan. <p>Analiza comediilor „Pacea” și „Păsările”.</p> <p>Teatrul Romei Antice-<i>teatrul latin origini și forme.</i></p> <p>Rădăcinile teatrului latin, reprezentanți;</p> <p>Construcția edificiilor teatrale, echipamentul scenei.</p> <p>Decorul, costumele și jocul actoricesc;</p> <p>Comediile lui Plaut. Opera, tematica, personaje.</p> <p>Caracterizarea comediilor lui Plaut „Ulcica cu bani”, „Soldatul fanfaron”, „Gemenii”;</p> <p>Comediograful Terențiu. Opera, tematica, personaje;</p> <p>Tragedia latină. Dramaturgia lui Seneca.</p>	<p>Exerciții de specificare a datelor și componentelor caracteristice istoriei teatrului antic.</p> <p>Dezbateră a unei idei/probleme de interes general.</p> <p>Lectura individuală/notele de lectură.</p> <p>Agenda cu notițe paralele.</p> <p>Lectura analitică a textului.. Caracterizarea personajului.</p> <p>Exprimarea punctului de vedere propriu pe marginea textelor studiate.</p> <p>Argumentarea ideilor în cadrul situațiilor de comunicare orală. Discutarea în perechi /în grup pe teme de interes general.</p> <p>Compararea unor evenimente din istoria teatrului pentru deducerea elementelor comune și specifice;</p> <p>Explicarea/exemplificarea pe textul dramatic a elementelor specifice epocii/ curentului.</p> <p>Jurnal de personaj: exerciții de alcătuire a portretului personalităților și/sau a personajelor din dramaturgia antică.</p> <p>Proiectul în grup.</p> <p>Portofoliul: realizarea unui portofoliu vizând viața și activitatea dramaturgilor și actorilor, oamenilor de creație din surse ale istoriei teatrului.</p>
--	--	--

<p>3.1. Explicarea termenilor istorici cu referire la epoca teatrului medieval.</p> <p>3.2. Comunicări cu referire la evenimentele desfășurate în evul mediu specifice artei dramatice.</p> <p>3.3. Specificarea tipurilor de spectacole, operelor dramatice existente în perioada medievală.</p> <p>3.4. Identificarea informațiilor oferite de datele cronologice cu referire la istoria teatrului evului mediu.</p> <p>3.5. Exprimarea opiniei față de activitatea personalităților din istoria teatrului medieval.</p>	<p>Arta teatrală în Evul Mediu</p> <p>Teatrul din Evul Mediu. Caracteristici generale. Condiții istorice și particularități;</p> <p>Spectacolul teatral în Evul Mediu</p> <p>Forme de teatru în Evul Mediu.</p> <p>Teatru religios: drama liturgică, miracolul. Apariția, caracterizarea, evoluția;</p> <p>Misterul. Pregătirea și reprezentațiile de mistere. Scena, decorul, costumele, jocul actorilor;</p> <p>Teatrul profan: histriionii, jonglerii, truverii.</p> <p>Caracteristici, actori, tematici;</p> <p>Teatrul profan: farsa, sotiile, moralitatea.</p>	<p>Analiza critică. Exerciții de analiză logică și deducere a propriilor idei și rezumat.</p> <p>Exerciții de investigație personală.</p> <p>Compararea unor evenimente din istoria teatrului pentru deducerea elementelor comune și specifice.</p> <p>Portofoliul: realizarea unui portofoliu vizând viața și activitatea dramaturgilor și actorilor, oamenilor de creație din surse ale istoriei teatrului.</p> <p>Formularea întrebărilor/răspunsurilor pentru înțelegerea contextului epocii.</p>
<p>4.1. Analiza cronologică specific apariției și activității teatrului popular românesc.</p> <p>4.2. Reținerea termenilor specifici datelor evoluției teatrului popular românesc.</p> <p>4.3. Valorificarea tradițiilor teatrului popular încdrate la conceptul de evoluție scenică națională.</p>	<p>Teatrul popular românesc</p> <p>Elemente de Artă Teatrală în riturile, ceremoniile și spectacolele din epoca veche. Originile Artei Teatrale românești.</p> <p>Dramaturgia populară cu subiecte religioase și laice din ținuturile carpato-dunărene.</p> <p>- Spectacole tradiționale de iarnă și spectacolele calendaristice de sezon: Plugușorul, Sorcova, Capra, Colindele, Steaua, Călușarii, Malanca, Jocul cu măștile.</p> <p>- Spectacolele calendaristice de sezon. Forme vechi de artă teatrală populară în epoca feudală: Paparudele, Turca, Drăgaica, Caloianul, Cucii.</p> <p>- Specificul formelor teatrului de curte în ținuturile românești: soitarii, saltimbancii, pehlivanii, măscăricii, teatru de păpuși.</p> <p>Măștile și costumele. Jocul actoricesc specific teatrului popular.</p>	<p>Dispută: exerciții de analiză critică constructivă și abordare comparativă a informației din diverse surse ale istoriei teatrului.</p> <p>Analiză și sinteză: exerciții de analiză comparativă a tipurilor de spectacole și a tehnicilor de interpretare scenică, specifice perioadei.</p> <p>Compararea unor evenimente din istoria teatrului pentru deducerea elementelor comune și specifice.</p> <p>Studiul de caz: realizarea unui studiu cu privire la organizarea socială, culturală descrise în operele dramatice ale perioadei.</p>

<p>5.1. Explicarea termenilor istorici specifici Artei teatrale referitori la epoca renașterii.</p> <p>5.2. Utilizarea termenilor specifici Artei teatrale/dramatice în caracterizarea evenimentelor istorice din epoca renașterii.</p> <p>5.3. Descrierea evenimentelor schimbării și evoluției tehnicilor și formelor de organizare a prezentărilor teatrale, ca artă a spectacolului.</p> <p>5.4. Comentarea situațiilor, evenimentelor și activității unor personalități din istoria teatrului epocii renașterii.</p> <p>5.5. Exprimarea clară și argumentată a opiniei proprii privind promovarea valorilor naționale și universale.</p>	<p>Teatrul în Epoca Renașterii Dramaturgia italiană în Epoca Renașterii Renașterea. Noțiuni, caracteristici generale; Reforma. Umanismul. Influența antichității. Teatrul Renașterii; Teatrul italian în epoca Renașterii. Condiții de formare și dezvoltare. Pre-renașterea. Dramaturgia epocii; Drama pastorală. Noțiune, caracteristici. Torquato Tasso – „Aminta”; Comedia. Niccolo Machiavelli. „Mătrăguna” – analiza operei; Rolul deosebit și important în evoluția artei teatrale al Commedieidell’Arte. Apariția și evoluția; Commediadell’Arte. Tehnicile jocului actoricesc. Măștile, costumele, tipuri de personaje. Teatrul spaniol în epoca renașterii. Condițiile specifice. Organizarea și arta spectacolului; Teatrul lui Lope de Vega. Concepția dramatică. Izvoarele și structura operei. Dramele istorice; Comediile de „capă și spadă”. „Câinele grădinarului”; „Steaua Sevillei”; „Izvorul turmelor”; Teatrul spaniol. Dramaturgia lui Miguel de Cervantes, Tirso de Molina și Pedro Calderon de la Barca. Teatrul englez în Epoca Renașterii Teatrul englez până la Shakespeare. Repere istorice. Reprezentanți; Dramaturgia lui William Shakespeare.Periodizarea operei; Teatrul istoric al lui Shakespeare. Cronicile și dramele istorice; Marile tragediile ale lui Shakespeare. „Hamlet”, „Romeo și Julieta”, „Otello”; Comediile lui Shakespeare. „Visul unei nopți de vară”,</p>	<p>Portofoliul: realizarea unui portofoliu vizând viața și activitatea dramaturgilor și actorilor, oamenilor de creație din surse ale istoriei teatrului; Analiză și sinteză: exerciții de analiză comparativă a tipurilor de spectacole și a tehnicilor de interpretare scenică, specifice perioadei. Elaborarea de grafice, tabele pentru corelarea dramaturgiei și reprezentanților studiați. Agenda personală: completarea agendei evenimentelor din istoria teatrului conform axei cronologice a datelor. Interpretarea datelor. Comunicatul: prezentarea unor comunicări succinte despre evoluția artei teatrale, culturii și civilizației pe baza datelor și evenimentelor istorice. Proiectul: exerciții de alcătuire a unui repertoriu de surse, evenimente și personalități istorice pentru o anumită temă din dramaturgia universală/națională. Formularea întrebărilor/răspunsurilor pentru înțelegerea contextului epocii. Discuții de grup. Selectarea argumentelor/exemplelor relevante. Compararea text (fragmentului) Ecranizare. Produse: Eseul cu referire la una dintre epocile dezvoltării teatrului. Interviuul. Prezentări orale cu suport multimodal. Proiectul cu referire la caracteristicile teatrului universal (individual, în grup).</p>
---	---	---

	„Cum vă place?”, „Îmblânzirea scorpiei”; Valoarea teatrului shakespearian. Problema shakespeariană.	
Noțiuni: amfiteatru, arhonte eponim, ditiramb, cor, coreut, corifeu, coturni, comedie, Commediadell’Arte, dramă satirică, dramă liturgică, dramă pastorală, dramă istorică, tragedie, trilogie, tetralogie, orchestra, miracol, mister profesorului, mimesis, katharsis, satiră, farsă, scena succesivă, scena simultană.		
Personalități: Pericle, Tespis, Aristotel, Eschil, Sofocle, Euripide, Aristofan, Plaut, Terențiu, Seneca, Torquato Tasso, Niccolo Machiavelli, Lope de Vega, Miguel de Cervantes, Tirso de Molina, Pedro Calderon de la Barca, William Shakespeare.		
La sfârșitul clasei a X-a, elevul poate:		
<ul style="list-style-type: none"> • recunoaște termeni specifici Istoriei teatrului și aplica adecvat noțiunile și terminologia în comunicarea orală și scrisă (personal); • clasifica evenimentele, stilurile de interpretare și tehnicile de prezentare scenică în funcție de evoluția Artei teatrale; • analiza logic evenimentele specifice derulării procesului de manifestare a Artei teatrale în timp și a deduce opinii și păreri proprii; • valorifica creațiile artistice antice, moderne și postmoderne derulate pe parcursul întregii istorii a Artei teatrale în plan național și universal. 		

Clasa a XI-a
Clasicismul. Iluminismul. Romantismul.

Unități de competență	Unitate de conținut	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1. Descrierea evenimentelor schimbării și evoluției tehnicilor și formelor de organizare a prezentărilor teatrale, ca artă a spectacolului în perioada clasicismului.</p> <p>1.2. Identificarea schimbărilor în domeniul structurării operelor dramatice și organizării spectacolelor conform istoriei teatrului perioadei clasicismului.</p>	<p>Clasicismul în arta teatrală</p> <ul style="list-style-type: none"> • Studierea istoriei teatrului în secolele XVI-XIX. Concepțiile estetice cu privire la Clasicismul în artă ale lui N. Boileau. <p>Tragedia clasică franceză</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dramaturgia lui Pierre Corneille. Capodopera teatrului clasic francez „Cidul” a lui Pierre Corneille. • Dramaturgia lui Jean Racine. Analiza tragediilor lui Jean Racine „Andromaca” și „Fedra”. <p>Comedia clasică franceză</p>	<p>Exerciții de încadrare a termenilor specifici Artei teatrale/dramatice în contexte istorice.</p> <p>Exerciții de utilizare a terminologiei istoriei teatrului specifice unei anumite perioadei în discursul oral. Jurnalul imaginar al unui personaj de text dramatic studiat la clasă. TIC: prezentarea unei excursii imaginare tematice pe harta istoriei teatrului, în baza unui traseu întocmit</p>

<p>1.3. Analiza trăsăturilor esențiale ale epocilor/curentelor și mișcărilor literare.</p> <p>1.4. Utilizarea termenilor specifici Artei teatrale/dramatice în caracterizarea evenimentelor istorice din epoca romantismului și a factorilor ce au influențat motivarea curentului dat.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Molière, actorul și omul de teatru. Sursa comicului în opera lui Molière. • Comediile lui Molière. „Avarul”; „Tartuffe“; „Prețioasele ridicole”, „Burghezul gentilom”. • Arta spectacolului în Franța secolului al XVII-lea. „Comedia franceză”. • Marii actori ai secolului, decor, costume, montări. 	<p>din timp.</p> <p>Portofoliul: realizarea unui portofoliu vizând viața și activitatea dramaturgilor și actorilor, oamenilor de creație din surse ale istoriei teatrului.</p> <p>Formularea argumentelor și ierarhizarea lor.</p>
<p>2.1. Clasificarea tendințelor specifice teatrului epocii iluministe.</p> <p>2.2. Integrarea adecvată a termenilor și a conceptelor specifice domeniului teatral, teoretice și aplicative, în analiza textului dramatic clasic și iluminist.</p> <p>2.3. Analiza critică constructivă a textului dramatic și a formelor de prezentare a spectacolelor în perioada respectivă.</p> <p>2.3. Utilizarea termenilor specifici Artei teatrale/dramatice în caracterizarea evenimentelor istorice din epoca iluminismului și a factorilor ce au influențat motivarea curentului dat.</p> <p>3.1. Descrierea evenimentelor schimbării și evoluției tehnicilor și formelor de organizare a prezentărilor teatrale, ca artă a spectacolului în dramaturgia epocii.</p> <p>3.2. Identificarea schimbărilor în domeniul structurării operelor dramatice</p>	<p>Teatrul european în secolul al XVIII-lea Teatrul francez și principiile iluminismului.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dramaturgia lui Voltaire, încercări de înnoire a tragediei clasice. • Noul gen – drama burgheză. Denis Diderot, teoreticianul și dramaturgul. • Marivaux și comedia psihologică - „Jocul dragostei și al întâmplării”. • Comediile lui Beaumarchais. Analiza comediilor „Bărbierul din Sevilla”; „Nunta lui Figaro”. <p>Teatrul Italian în secolul luminilor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Condițiile specifice. Reprezentanți. Teatrul liric. • Carlo Goldoni, reformatorul comediei. • Structura operei. Analiza comediilor: „Bădăranii”, „Hangița”, „Slugă la doi stăpâni”. • Valoarea comediei lui Goldoni. Lupta cu Gozzi. Dramaturgia lui Carlo Gozzi. <p>Teatrul englez în secolul luminilor. Tradiție și inovație în dramaturgie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dramaturgul Richard Brinsly Sheridan „Școala bărfelilor”. • Triumful artei actorului. David Garrick și Teatrul Drury Lane. <p>Teatrul german în secolul al XVIII-lea. Tendințele literare</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teoreticianul și dramaturgul G. E. Lessing. 	<p>Formularea întrebărilor/răspunsurilor pentru înțelegerea contextului epocii. Lectura personalizată: exerciții de citire și redare a sensului materiei teatrale într-o anumită perioadă din istoria teatrului.</p> <p>Dispută: exerciții de analiză critică constructivă și abordare comparativă a informației din diverse surse ale istoriei teatrului.</p> <p>Formularea argumentelor și ierarhizarea lor.</p> <p>Analiza structurii textului dramatic. Acumularea și trierea ideilor.</p> <p>Proiectul: exerciții de alcătuire a unui repertoriu de surse, evenimente și personalități istorice pentru o anumită temă din dramaturgia universală/națională.</p> <p>Portofoliul: realizarea unui portofoliu vizând viața și activitatea dramaturgilor și actorilor, oamenilor de creație din surse ale istoriei teatrului.</p> <p>Audierea/vizionarea spectacolelor.</p>

<p>și organizării spectacolelor conform istoriei teatrului romantic.</p> <p>3.3. Integrarea adecvată a termenilor și a conceptelor specifice domeniului teatral, teoretice și aplicative, în analiza textului dramatic a diferitor țări.</p> <p>3.4. Analiza critică constructivă și exprimarea opiniei față de activitatea personalităților din Epoca Luminilor.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dramaturgia de la Hamburg. • Operele dramatice ale lui G. E. Lessing („Emilia Galotti”, „Nathan înțeleptul”). • Mișcarea „Furtună și Avânt” (Sturm und Drang). • Clasicismul de la Weimar. J. W. Goethe – om de teatru și dramaturg. • J. W. Goethe „Faust” – filozofia operei. • Fredrich Schiller – concepția despre teatru. <p>Teatrul lui Fr. Schiller: „Hoții”, „Intrigă și iubire”.</p>	
<p>4.1. Integrarea adecvată a termenilor și a conceptelor specifice domeniului teatral, teoretice și aplicative, în analiza textului dramatic din perioada romantică.</p> <p>4.2. Conceptualizarea specificului creației dramatice specifice teatrului romantic.</p> <p>4.3. Identificarea schimbărilor vizibile din istoria teatrului romantic și specificarea cauzelor acestora.</p> <p>5.1. Exprimarea clară și argumentată a opiniei proprii privind promovarea valorilor naționale și universale.</p> <p>5.2. Descrierea evenimentelor schimbării și evoluției tehnicilor și formelor de organizare a prezentărilor teatrale, ca artă a spectacolului.</p>	<p>Romantismul în ara teatrală</p> <ul style="list-style-type: none"> • Perioada, concepțiile, trăsăturile, difuzarea curentului. • Teatrul romantic german. Condiții specifice ale romantismului german. Tendințe. • Reprezentanți: Heinrich von Kleist –comedia „Ulciorul sfârâmat”, Georg Büchner – drama „Woyzeck”. • Arta spectacolului. Creația lui Ludwig Tieck. <p>Teatrul romantic englez</p> <ul style="list-style-type: none"> • Condiții specifice. Arta spectacolului. • Opere dramatice ale lui Byron („Manfred”; „Cain”). • Dramaturgia lui Shelley „Prometeu descătușat”. <p>Teatrul rus</p> <ul style="list-style-type: none"> • Condiții istorice. Începutul și dezvoltarea teatrului rus. Teatrul popular. • Dramaturgia de la începutul sec. al XIX-lea. Reprezentanți: A.S. Griboedov, comedia „Prea multă minte strică”. • Creația dramatică a lui Alexandr Pușkin. Micile tragedii. • Drama romantică. Mihail Lermontov – „Mascarada”. <p>Teatrul romantic francez</p> <ul style="list-style-type: none"> • Prefața la drama „Cromwell”. „Bătălia pentru Hernani”. • Dramaturgia lui Victor Hugo. • Dramaturgia romantică franceză, reprezentanți: Al. Dumas-tatăl, Alfred de Vigny și Alfred de Musset. 	<p>Jurnal de personaj: exerciții de alcătuire a portretului personalităților și/sau a personajelor din dramaturgia. Audierea/vizionarea spectacolelor. Comunicatul: prezentarea unor comunicări succinte despre evoluția artei teatrale, culturii și civilizației pe baza datelor și evenimentelor istorice. TIC: prezentarea unei excursii imaginare tematice pe harta istoriei teatrului, în baza unui traseu întocmit din timp.</p> <p>Portofoliul: realizarea unui portofoliu vizând viața și activitatea dramaturgilor și actorilor, oamenilor de creație din surse ale istoriei teatrului.</p> <p>Proiectul: exerciții de alcătuire a unui repertoriu de surse, evenimente și personalități istorice pentru o anumită temă din dramaturgia universală/națională.</p> <p>Produce: Prezentarea publică.</p>

<p>5.3. Recunoașterea axei cronologice a evoluției teatrale din perioada sec.XVIII-XIX.</p> <p>5.4. Identificarea schimbărilor vizibile din istoria teatrului european.</p> <p>5.5. Autoevaluarea competențelor specifice individuale.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Vodevilul. Eugene Scribe. Labiche, Sardou, Courteline. <p>Teatrul românesc</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teatrul din Moldova în prima jumătate a sec. XIX. Creația dramatică a lui Gheorghe Asachi. • Conservatorul filarmonic - dramatic din Iași. Teatrul și Societatea filarmonică din București. • Teatrul Național din Iași și directoratul Alecsandri, Negruzzi, Kogălniceanu. • Dramaturgia lui V. Alecsandri. • Trupa română de „diletanți” constituită de Costache Caragiale. Matei Millo – reformator al teatrului românesc. 	<p>Compoziția-sinteză. Dezbateră. Eseul reflexiv cu referire la unul dintre tipurile de teatru european Portofoliul.</p>
<p>Noțiuni: Clasicism, romantism, iluminism, dramaturgie, teatrul epic.</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • Personalități: N. Boileau, Pierre Corneille, Jean Racine, Molière, Voltaire, Denis Diderot, Beaumarchais, Carlo Goldoni, Carlo Gozzi, Richard Brinsly Sheridan, David Garrick, G. E. Lessing, J. W. Goethe, Friedrich Schiller, Heinrich von Kleist, Georg Büchner, Ludwig Tieck, Byron, Shelley, Victor Hugo, Al. Dumas-tatăl, Alfred de Vigny, Alfred de Musset, Eugene Scribe, Labiche, Sardou, Courteline, A.S. Griboedov, Alexandr Pușkin, Mihail Lermontov, Gheorghe Asachi, Negruzzi, Kogălniceanu, V. Alecsandri, Matei Millo. 		
<p>La sfârșitul clasei a XI-a, elevul poate:</p> <ul style="list-style-type: none"> • recunoaște termeni specifici Istoriei teatrului și aplica adecvat noțiunile și terminologia în comunicarea orală și scrisă (personal); • clasifica evenimentele, stilurile de interpretare și tehnicile de prezentare scenică în funcție de evoluția Artei teatrale (epoca Clasică, Luminilor, Romantică a secolele XVI-XIX); • analiza logic evenimentele specifice derulării procesului de manifestare a Artei teatrale în timp și a deduce opinii și păreri proprii; • valorifica creațiile artistice clasice, iluministe, romantice, realiste derulate pe parcursul întregii istorii a Artei teatrale în plan național și universal. 		

Clasa a XII-a
Istoria Teatrului modern și postmodern

Unități de competențe	Unități de conținut	Activități și produse de învățare recomandate
<p>1.1. Conceptualizarea și redarea specificului creației dramatice din a doua jumătate a sec. XIX.</p> <p>1.2. Identificarea schimbărilor vizibile din istoria teatrului specificând cauzele acestor schimbări.</p> <p>1.3. Integrarea adecvată a termenilor și a conceptelor specifice domeniului teatral, teoretice și aplicative, în analiza textului dramatic.</p> <p>1.4. Exprimarea clară și argumentată a opiniei proprii privind promovarea valorilor naționale și universal.</p>	<p style="text-align: center;">Teatrul realist</p> <p>Curentul realist în artă</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teatrul realist. Principii, tendințe, reprezentanți. • Teatrul realist francez. Contextul de epocă. Teme, reprezentanți. Specificul dramaturgiei franceze. Honore de Balzac. Al. Dumas-fiul. <p>Teatru realist rus. Contextul de epocă. Reprezentanți, tendințe, idei</p> <p>Dramaturgia lui N. V. Gogol. Comedia - „Revizorul”. Tema, ideea, personajele.</p> <p>Dramaturgia lui A. N. Ostrovski. Tematica, procedeele artistice. Analiza piesei „Furtuna”.</p> <p>Noua dramă. Dramaturgia lui A. P. Cehov- „Pescărușul”, „Trei surori”.</p> <p>Teatrul scandinav</p> <p>Henrik Ibsen. Valoarea și limitele teatrului lui Ibsen. Dramele sociale și dramele psihologice. Teatrul lui August Strindberg.</p> <p>Teatrul englez</p> <p>Viața teatrală. Regia lui Gordon Craig. Dramaturgia lui Oscar Wilde. Dramaturgia lui George Bernard Shaw. Viața. Concepția. Periodizarea operei. Piese cu caracter social. Piese cu problematică istorică.</p> <p>Teatrul realist românesc la sf. sec. XIX - încep. sec. XX. Ion Luca Caragiale– dramaturg și om de teatru. Mari actori ai teatrului realist românesc Grigore Manolescu, Aristizza Romanescu, C. Nottara ș.a.</p> <p>Conceptele curentului naturalist</p>	<p>Exerciții de utilizare a terminologiei istoriei teatrului specifice unei anumite perioade în discursul oral.</p> <p>Jurnalul imaginar al unui personaj de text dramatic studiat la clasă.</p> <p>Lectura interogativă/Lectura personalizată/lectura dialogată.</p> <p>Studiul de caz: realizarea unui studiu cu privire la organizarea socială, culturală descris în operele dramatice ale perioadei.</p> <p>Dezbaterea unei idei/probleme de interes general.</p> <p>Explicarea/exemplificarea pe textul dramatic a elementelor specifice epocii/ curentului.</p> <p>Lectura individuală/notele de lectură.</p> <p>Vizionarea/audierea operelor dramatice.</p> <p>Explicarea/exemplificarea pe text a elementelor specifice epocii/ curentului literar.</p> <p>Caracterizarea personajelor literare.</p> <p>Analiza simbolului literar.</p> <p>Identificarea trăirilor, stărilor, ipostazelor dramaturgului.</p> <p>Analiza compoziției textului dramatic.</p> <p>Exprimarea punctului de vedere propriu pe</p>

	<p>Franța – punctul de plecare al naturalismului. Doctrina naturalismului. Dramaturgia naturalistă franceză: Émile Zola și Henri Becque.</p> <p>Spectacolul naturalist. André Antoine și „Teatrul liber”.</p> <p>Teatrul german. Începuturile regiei moderne Școala de la Meiningen. Naturalismul german. Otto Brahm și „Scena liberă”. Dramaturgia lui Gerhard Hauptmann.</p>	<p>marginea textelor studiate.</p> <p>Argumentarea ideilor în cadrul situațiilor de comunicare orală.</p> <p>Discutarea în perechi/în grup pe teme de interes general.</p> <p>Redactarea eseurilor/comentariilor literare.</p>
<p>2.1. Conceptualizarea specificului creației dramatice a secolului XX.</p> <p>2.2. Integrarea adecvată a termenilor și a conceptelor specifice domeniului teatral, teoretice și aplicative, în analiza textului dramatic.</p> <p>2.3. Identificarea schimbărilor vizibile din istoria teatrului și specificarea cauzelor acestora.</p> <p>2.4. Exprimarea clară și argumentată a opiniei proprii privind promovarea valorilor naționale și universale.</p> <p>2.5. Compararea genurilor teatrale, în funcție de elementele de construcție (structurale) ale tehnicilor de interpretare a spectacolului și textului dramatic.</p>	<p>Concepte și curente ale teatrului modernist</p> <p><i>Simbolismul în arta teatrală</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Dramaturgia lui Maurice Maeterlinck. <p>Scena simbolistă.</p> <p><i>Mișcările teatrale avangardiste</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Teatrul Futurist. Teatrul Dadaist și Suprarealist. Trăsături și concepte. • Teatrul expresionist german. Dramaturgia lui Georg Kaiser și Ernest Toller. <p><i>Teatrul absurdului sau antiteatrul</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Dramaturgia lui Eugen Ionesco. • Dramaturgia lui Samuel Beckett. <p><i>Teatrul existențialist</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Dramaturgia lui Jean - Paul Sartre. <p>Dramaturgia lui Albert Camus.</p>	<p>Descrierea: exerciții de alcătuire a axelor cronologice, plasând date și evenimente din istoria teatrului;</p> <p>Disput: exerciții de analiză critică constructivă și abordare comparativă a informației din diverse surse ale istoriei teatrului.</p> <p>Analiza comparativă.</p> <p>Caracterizarea personajului.</p>
<p>3.1. Încadrarea fenomenului teatral contemporan în context cultural, artistic și istoric European.</p> <p>3.2. Explicarea cauzelor schimbărilor survenite pe parcursul epocii contemporane.</p> <p>3.3. Compararea genurilor teatrale, în</p>	<p>Dramaturgia la începutul sec. XX</p> <p><i>Teatrul și dramaturgia din Rusia la începutul secolului XX</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • „Teatrul de Artă” și regia lui Constantin Stanislavski. • Dramaturgia lui Maxim Gorkii. • Dramaturgia lui Vladimir Maiacovski – simbioză între avangarda artistică și teatrul politic. <p><i>Teatrul și dramaturgia germană</i> în prima jumătate a</p>	<p>Lectura personalizată: exerciții de citire și redare a sensului materiei teatrale într-o anumită perioadă din istoria teatrului.</p> <p>Descrierea: exerciții de alcătuire a axelor cronologice, plasând date și evenimente din istoria teatrului.</p> <p>Dispută: exerciții de analiză critică constructivă și abordare comparativă a informației din diverse surse ale istoriei</p>

<p>funcție de elementele de construcție (structurale) ale tehnicilor de interpretare a spectacolului și textului dramatic.</p> <p>3.4. Reconstituirea atmosferei spectacolului din textele dramatice studiate, cu ajutorul conceptelor și al noțiunilor specifice ariei spectaculare.</p> <p>3.5. Exprimarea clară și argumentată a opiniei proprii privind promovarea valorilor naționale și universale.</p>	<p>sec. XX.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Arta regizorală și concepțiile despre teatru a lui Max Reinhardt. • Teatrul politic. Concepția regizorală a lui Erwin Piscator. • Teatrul epic. Bertolt Brecht – teoretician și dramaturg. <p><i>Dramaturgia italiană și spaniolă în sec. XX</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Teatrul grotesc. Luigi Pirandello – concepția despre teatru. Opera dramatică a lui Luigi Pirandello. <p>Dramaturgia lui Federico Garcia Lorca.</p> <p><i>Evoluția teatrului românesc în secolul XX</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Privire generală asupra epocii. <p>Tradiții și inovații. Teatrul, dramaturgia și constituirea regiei ca profesie distinctă, reprezentanți.</p>	<p>teatrului.</p> <p>Analiza comparativă.</p> <p>Caracterizarea personajului.</p> <p>Analiză și sinteză: exerciții de analiză comparativă a tipurilor de spectacole și a tehnicilor de interpretare scenică, specifice perioadei.</p>
<p>4.1. Identificarea interacțiunilor între perspectiva istorico-stilistică, cea structurală și cea intențională specifice creațiilor teatrale universale și manifestărilor spectaculare naționale.</p> <p>4.2. Comentarea relațiilor dintre diferite perioade în contextul teoretic și practic în spectacolul din acea perioadă.</p> <p>4.3 Exprimarea clară și argumentată a opiniei proprii privind promovarea valorilor naționale și universale.</p>	<p>Teatrul contemporan din Republica Moldova</p> <p><i>Dezvoltarea teatrului basarabean profesionist în perioada interbelică</i></p> <ul style="list-style-type: none"> · Crearea Teatrului de expresie română în Basarabia (1920-1935). · Teatrul Moldovenesc de Stat din Tiraspol (1933). · Teatrul „Scala” din Bălți – primul tearu teritorial (1934). · Teatrul Moldovenesc de Stat al RSSM, cu sediul la Chișinău (1940). 	<p>Exercițiul de comentarea și interpretarea unor evenimente istorice și acțiuni ale oamenilor de artă dintr-o anumită perioadă a istoriei teatrului.</p> <p>Portofoliul: realizarea unui portofoliu vizând viața și activitatea dramaturgilor și actorilor, oamenilor de creație din surse ale istoriei teatrului.</p>
<p>5.1. Reținerea și relatarea specificului teatrului modern și a etapelor de dezvoltare/ formare.</p> <p>5.2. Încadrarea fenomenului teatral contemporan în context cultural, artistic și</p>	<p><i>Activitatea teatrelor din Republica Moldova. Repere istorice, repertoriu, regizori, actori:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Teatrul Național Mihai Eminescu (de la 1954). • Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Bălți. • Teatrul Republican „B.P. Hașdeu” (Cahul). • Teatrul Național de „Operă și Balet – M. Bieșu” 	<p>Graficul conceptual: caracteristicile specificului unui edificiu teatral specifice ca gen, școală interpretativă, repertoriu.</p> <p>Comunicatul: prezentarea unor comunicări succinte despre evoluția artei teatrale, culturii și civilizației pe baza datelor și evenimentelor</p>

<p>istoric național.</p> <p>5.3. Exprimarea clară și argumentată a opiniei proprii privind promovarea valorilor naționale și universale.</p> <p>5.4. Valorificarea operei teatrale naționale.</p> <p>5.5. Autoevaluarea competențelor specifice individuale.</p>	<p>(1956).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teatrul Republican „Luceafărul” (1960). • Teatrul Dramatic Rus de Stat „A. P. Cehov”. • Teatrul poetic „Alexei Mateevici” (1977 fondaor A. Vartic). • Teatrul Național „Eugen Ionesco” (1990, fondator P. Vutcărau). • Teatrul „Satiricus. Ion-Luca Caragiale” (1990, fondator A. Grecu). • Teatrul de revistă „Ginta Latină” (1990, fondator Sandri Ion Șcurea). • Teatrul popular „Ion Creangă” (1988, fondator Silviu Fusu). • Teatrul „Geneza Art” (fondator D. Burlaca). • Teatrele de păpuși: Teatrul Republican de păpuși „Licurici” (1951). Teatrul municipal de păpuși „Guguță” (1992, fondator Victor Ștefaniuc). <p>Dramaturgia autohtonă. Analiza dramaturgiei lui Ion Druță și Dumitru Matcovschi;</p> <p>Dramaturgia națională contemporană. Tendințe, inovație, reprezentanți;</p> <p>Dramaturgia națională contemporană</p> <p>Analiza dramaturgiei lui Ion Druță</p> <p>Aspecte dramaturgice contemporane redade în operele autorilor Constantin Cheianu, Dumitru Crudu, Nicolae Negru, Val Butnaru.</p>	<p>istorice.</p> <p>Producerea unor idei, mesaje, adecvate situației de comunicare.</p> <p>Prezentarea argumentată a unui set de valori literare recunoscute social și cultural.</p> <p>Lectura independentă a textelor de proporții.</p> <p>Proiectul: exerciții de alcătuire a unui repertoriu de surse, evenimente și personalități istorice pentru o anumită temă din dramaturgia universală/națională.</p> <p>Elaborarea strategiei de scriere a eseului structurat.</p> <p>Realizarea unui discurs privind actualitatea temei studiate.</p> <p>Comentariul analitic al propriilor lecturi.</p> <p>Selectarea ideilor.</p> <p>Formularea argumentelor. Exemplificarea.</p> <p>Elaborarea sintezelor. Discuții ghidate.</p> <p>Acumularea și analiza ideilor.</p> <p>Produse: Prezentarea publică. Eseul cu referire la unul dintre dramaturgii naționali</p> <p>Referatul. Discursul cu referire la reperate istorice de constituire a teatrului național.</p> <p>Proiectul de felectare a activității teatrelor din RM (în grup/individual).</p>
<p>Noțiuni: Realism, naturalism, symbolism, avangardism, expresionism, teatru politic, absurd .</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • Personalități: Honore de Balzac, A. N. Ostrovski, N. V. Gogol, A. P. Cehov, Henrik Ibsen, August Strindberg, Gordon Craig, Oscar Wilde, George Bernard Shaw, I.L. Caragiale, Émile Zola, Henri Becque, André Antoine, Otto Brahm, Gerhard Hauptmann, Maurice Maeterlinck, Constantin Stanislavski, Maxim Gorkii, Vladimir Maiacovski, Georg Kaiser, Ernest Toller, Max Reinhardt, Erwin Piscator, Bertolt Brecht, Luigi Pirandello, Federico Garcia Lorca, Eugen Ionesco, Samuel Beckett, Paul Sartr, Albert Camus, Ion Druță, Dumitru Matcovschi, Val Butnaru, Mitru Crudu, Constantin Cheiani. 		

La sfârșitul clasei a XII-a, elevul poate:

- recunoaște termeni specifici Istoriei teatrului și aplica adecvat noțiunile și terminologia în comunicarea orală și scrisă (personal);
- clasifica evenimentele, stilurile de interpretare și tehnicile de prezentare scenică în funcție de evoluția Artei teatrale (teatrul Realist, Simbolist, Avangardist, Absurd din secolele XIX-XX);
- analiza logic evenimentele specifice derulării procesului de manifestare a Artei teatrale în timp și a deduce opinii și păreri proprii;
- valorifica creațiile artistice specifice teatrului realist, avangardist, absurd și existențialist, modern și post-modern, derulate pe parcursul întregii istorii a Artei teatrale naționale și universale.

V. REPERE METODOLOGICE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Curriculum actual își propune formarea la elevi a competențelor specifice disciplinei *Istoria teatrului*, prin activități didactice care au drept scop fundamentarea cunoștințelor elevilor prin studierea evoluției sistemelor teatrale. Sarcina cadrului didactic este de a organiza și dirija învățarea în scopul de a determina participarea activă a elevului. Această abordare constă în promovarea învățării centrate pe elev- activitatea de construire individuală a cunoașterii; subiectul se informează, selectează, apreciază, analizează, compară, clasifică, descoperă, evaluează, concluzionează etc. Elevul construiește traseul propriu de învățare în raport cu potențialul său individual, operează cu noțiuni și concepte specifice dramaturgiei naționale și universale, în analize a textelor dramatice, spectacole, interpretarea și viața artistică, caracteristicile stilistice ale epocilor studiate.

Pentru a putea înțelege și accesa informația de specialitate, elevii urmează a fi familiarizați cu terminologia specifică disciplinei, ce cuprinde, obligatoriu, o bază conceptuală, pe care elevii urmează să o aplice încă de la începutul studierii obiectului *Istoria teatrului*, în scopul de a realiza comunicarea prin limbajul specific disciplinei. Cel puțin, la fel de importantă pentru realizarea majorității competențelor specifice claselor a X-a – a XII-a este capacitatea profesorului de formare la elev a unei metode adecvate, riguros științifice, de lucru cu materialele de informare utilizate în scopul perfecționării continue într-o epocă a informației.

Competențele specifice și conținuturile corespunzătoare creează profesorului posibilitatea de a se concentra asupra dramaturgiei universale, studiată în paralel cu cea națională, construind astfel premisele integrării fenomenului teatral național în cel european și universal.

Evaluarea constituie partea componentă a procesului educațional la disciplina *Istoria teatrului*. *Curriculumul* bazat pe competențe determină construcția unui model integrator al evaluării ce valorifică și corelează cunoștințele, deprinderile, capacitățile de aplicare a cunoștințelor. Evaluarea bazată pe competențe implică evaluarea formativă a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor pe care elevul le conștientizează în actul teatral.

Evaluarea unităților de competență specifice Istoriei teatrului prezintă domeniul de interes principal al evaluării la disciplină și poate fi realizat la decizia profesorului, la nivelul unor unități de timp sau unități de învățare.

Fiecare unitate de competență/competență specifică din *Curriculum* poate fi evaluată prin diferite tipuri de itemi (obiectivi, cu alegere duală, cu alegere multiplă, semiobiectivi, de completare, întrebări de structurare).

Strategiile de evaluare a competențelor presupun determinarea unui demers de concepere a evaluării realizate la clasa de elevi, care implică o succesiune de componente: proiectarea, aplicarea/implementarea, verificarea rezultatelor la nivel de proces și produs.

Instrumentele evaluării competențelor la *Istoria teatrului* includ:

Instrumente tradiționale: probă scrisă, orală, practică prin test, standardul și baremul.

Instrumente active: portofoliu, studiu de caz.

Obiectul evaluării îl constituie rezultatele școlare individuale ale copilului și se va compara cu propriile implicații, nivelul și interesele acestuia. În testele de evaluare a nivelului de formare a competențelor, cadrul didactic va include itemi/sarcini cu grad diferit de pregătire ale elevilor.

Tipuri și formele de evaluare sunt selectate și clasate în perechi instinctive:

- evaluarea rezultatelor-evaluare bazată pe competențe;
- evaluarea unei norme minimale de competențe- evaluarea competenței în curs de achiziție;
- evaluare formativă-evaluare sumativă;
- evaluarea performanței- evaluarea cunoștințelor;
- evaluarea reciprocă-autoevaluarea.

Într-un parcurs de învățare, în funcție de momentul unui act evolutiv, vor fi utilizate următoarele 3 tipuri de evaluare: inițială (predictivă), formativă (continuă), sumativă (la sfârșitul fiecărei unități de învățare).

Fiind dominante în cadrul acțiunilor evaluative din clasă, metodele tradiționale nu permit evaluarea unor obiective educaționale importante, în special, a celor ce aparțin domeniului afectiv.

Metode complementare de evaluare:

- observarea sistematică a comportamentului elevilor (prin fișa de evaluare, scara de clasificare, lista de verificare);
- investigația (are scop de cercetare, se desfășoară pe parcursul unei lecții);
- proiectul (se dă pe o perioadă mai îndelungată decât investigația, care se dă la o lecție);
- portofoliul (sau dosarul de învățare care este „cartea de vizită” a celui evaluat);
- autoevaluarea;
- jurnalul reflexiv.

Metodele complementare posedă cel puțin două caracteristici importante: permit realizarea evaluării rezultatelor în strânsă legătură cu predarea-învățarea, de multe ori concomitent cu acestea și se referă la rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată (competențe, atitudini, interese etc).

Temele pentru acasă la *Istoria teatrului* vor respecta instrucțiunea metodică privind **Managementul temelor pentru acasă** și se vor organiza sub forma:

- orală (lectură, redarea argumentată)-sistematic;

- scrisă (sinteză)-sistematic. Temele pentru acasă scrise vor fi alternate cu cele orale, inclusiv se recomandă vizionarea, la domiciliu, a emisiunilor cognitive, filmele artistice și documentare. Cadrul didactic va monitoriza elementul de acces la aceste surse și durata produsului media, în așa măsură ca vizionarea acestuia să nu solicite un volum exagerat de timp.
- de investigare (vizite la teatru pentru a viziona montarea spectacolelor, audierea spectacolelor radiofonice, documentarea și vizionarea filmelor de ficțiune/biografice/ecranizările pieselor istorice).

VI. REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

Cadrul legal și normativ

1. Codul Educației al Republicii Moldova, modificat LP138 din 17.06.16, MO184-192/01.07.16 art.401, intrat în vigoare din 01.07.16
2. Cadrul de referință al curriculumului național, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 432 din 29 mai 2017.
3. Concepția educației în Republica Moldova, 2000.
4. Curriculum național Limba și literatura română aprobat la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 906 din 17.07, 2019 (ediția 2020).
5. Curriculum național Istoria Românilor și Universală, aprobat la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 906 din 17.07, 2019 (ediția 2020).
6. Curriculum național Educație muzicală, aprobat la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 906 din 17.07, 2019 (ediția 2020).
7. Metodologia de evaluare criterială prin descriptori la disciplinele Educație muzicală, Educație plastică, Educație tehnologică și Educație fizică, clasa a V-a, aprobată la Consiliul Național pentru Curriculum, Ordinul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării nr. 1324 din 08 septembrie 2018.
8. Standarde de eficiență a învățării, Ministerul Educației al Republicii Moldova, 2012.
9. Strategia Moldova Digitală 2020, publicată: 08.11.2013 în Monitorul Oficial Nr. 252-257, art. nr. 963.
10. Strategia Națională Educație pentru toți, publicată: 15.04.2003 în Monitorul Oficial nr. 070, art. nr. 441. Studii/rapoarte.
11. Legea Republicii Moldova cu privire la Drepturile Copilului, nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994.

Bibliografie specifică disciplinei de studiu

1. **Achiri I., Bolboceanu A.** Evaluarea standardelor educaționale. Chișinău: Print-Caro, 2009.
2. **TOMIȚA Angela** FORMAREA PROFESORILOR PENTRU IMPLEMENTAREA CURRICULUMULUI MODERNIZAT DIN LICEU. LITERATURA UNIVERSALĂ. Suport de curs. <http://prodidactica.md/files/2%20Lit%20universala%20Final.pdf>
3. **CERGHIT I., NEAȘCU I.** Prelegeri pedagogice. Iași: Editura Polirom, 2001.
4. **CHIȘ V.,** Pedagogia contemporană, pedagogia pentru competențe. Cluj, 2005.
5. **CHIȘ V.,** Provocările pedagogiei contemporane, Cluj-Napoca: Editura PUC., 2001.
6. **COJOCARU V. Gh.** Schimbarea în educație și schimbarea managerială, Chișinău, 2004.
7. **COJOCARU V. Gh.** Reforma învățământului, Chișinău: Știința, 2002.
8. **CREȚU, Carmen,** *Curriculum diferențiat și personalizat*, editura Polirom, Iași, 1998.
9. **CRISTEA Mircea,** *Sisemul educațional și personalitatea. Dimensiunea Esteică* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994.

10. CRISTEA, Sorin *Dicționar de pedagogie*; Editura Litera Internațional, Chișinău-București, 2000.
11. CUCOȘ C. *Pedagogie generală*, Iași: Editura Polirom, 2000.
12. CURRICULUM *Istoria Teatrului Universal și Românesc*, Curriculum diferențiat, București 2004.
13. DRIMBA Ovidiu *Istoria teatrului universal*. Editura SAECULUM I.O. București, 2008.
14. **Educație artistică. Educația estetică.** Ghiduri metodologice. Chișinău: Grupul editorial Litera, 2000.
15. GUȚU V., ACHIRI I. *Evaluarea curriculumului școlar. Ghid metodologic*. Chișinău, 2009.
16. JINGA, IOAN; ISTRATE, ELENA (coord.), *Manual de Pedagogie*, București, All, 2001.
17. NICOLA I. *Tratat de pedagogie școlară*. București: Editura Aramis, 2000.
18. RUSNAC Eugen *TEATRUL ROMĂNESC IN BASARABIA (sec. XIX — Inc. sec. XX)* Chișinău 1996 <http://cheloveknauka.com/teatrul-romanesc-in-basarabia-sec-xix-inc-sec-xx>.
19. RUȘTI Doina *ISTORIA TEATRULUI UNIVERSAL (curs anual)* Editura Hyperion, 2011.
20. STOICAA. *Evaluarea progresului școlar. De la teorie la practică*. București: Editura Humanitas. Educațional, 2003.
21. VIANU Tudor, *Estetica* editura Orizontul, București, 1994.

Teatrul radiofonic

Eschil – Orestia <https://www.youtube.com/watch?v=FEvnnvdXml0>

Sofocle – Oedip rege <https://www.youtube.com/watch?v=unB0ALodFkk>

Euripide – Medeea <https://www.youtube.com/watch?v=ey8NG0hq8uc>

Aristofan – Cavalerii <https://www.youtube.com/watch?v=Tu3Y5DUR7Lk>

Plaut – Soldatul fanfaron <https://www.youtube.com/watch?v=XzZY2cu2m7w>

Lope de Vega – Câinele grădinarului <https://www.youtube.com/watch?v=MiyuHAK1TXI>

Miguel de Cervantes – Numancia <https://www.youtube.com/watch?v=f9rqzEKkYqM>

Tirso de Molina – Seducătorul din Sevilla <https://www.youtube.com/watch?v=dhfPmb2R1Z8>

Pedro Calderon de la Barca – Viața e vis <https://www.youtube.com/watch?v=sgPH6r4x-Ps>

William Shakespeare – Romeo și Julieta <https://www.youtube.com/watch?v=bw2b-i8a29Y>

Hamlet <https://www.youtube.com/watch?v=7N7OkqLNUFc>

Iulius Cezar <https://www.youtube.com/watch?v=dF67VleN01k>

A douăsprezecea noapte <https://www.youtube.com/watch?v=GEX-7FbKh4o>

Visul unei nopți de vară <https://www.youtube.com/watch?v=8FZqDbgQIFY>

Furtuna <https://www.youtube.com/watch?v=JUgIfRkIPbU>

Pierre Corneille – Cidul <https://www.youtube.com/watch?v=Ztt3xnFssbA>

Jean Racine – Andromaca https://www.youtube.com/watch?v=qT-fPYZn_JE

Molière – Avarul <https://www.youtube.com/watch?v=FVSsDkKZiqM>
Burghezul gentilom https://www.youtube.com/watch?v=lwvQLFv_yuo
Marivaux – Jocul dragostei și al întâmplării <https://www.youtube.com/watch?v=8cRuxsC3LCU>
Beaumarchais – Bărbierul din Sevilla <https://www.youtube.com/watch?v=cnISUETVOMQ>
Nunta lui Figaro <https://www.youtube.com/watch?v=LJMCUtTwRug>
Carlo Goldoni – Slugă la doi stăpâni <https://www.youtube.com/watch?v=d5Poe4bvHCI>
Richard Sheridan – Școala bărfelilor https://www.youtube.com/watch?v=Ej_UZNaaYnw
G. E. Lessing – Emilia Galotti https://www.youtube.com/watch?v=XVBwf_wBDeg&t=266s
J. W. Goethe – Faust <https://www.youtube.com/watch?v=cUZJOPuHHEE>
Fredrich Schiller – Hoții https://www.youtube.com/watch?v=tpC3LiAWU_g
A. Griboedov – Prea multă minte strică https://www.youtube.com/watch?v=M_1KXqnlC7g
M. Lermontov – Mascarada <https://www.youtube.com/watch?v=JZTdupGZKIc>
Victor Hugo – Hernani <https://www.youtube.com/watch?v=pQmbe89FYoQ>
Eugene Scribe – Paharul cu apă <https://www.youtube.com/watch?v=ssuqgSNowo8>
Vasile Alecsandri – Chirița în provincie <https://www.youtube.com/watch?v=Ys2v-OsRMQ>
I. L. Caragiale – O scrisoare pierdută https://www.youtube.com/watch?v=51Nu_ESxQD0&list=PLAPctbkI9V9O1-aofr_xCrfC0gzhwzKS1
N. Gogol – Revizorul <https://www.youtube.com/watch?v=TdVtRw14A5I>
A. Ostrovski – Furtuna <https://www.youtube.com/watch?v=bg6ATvIPuiQ>
A. Cehov – Pescărușul <https://www.youtube.com/watch?v=8sNcR1Ec4I4>
M. Gorki – Azilul de noapte <https://www.youtube.com/watch?v=9u2QxOgH-QM>
V. Maiakovski – Ploșnița https://www.youtube.com/watch?v=ch3NPtUh_O4
Henrik Ibsen – Nora sau Casa de păpuși https://www.youtube.com/watch?v=rwtaw3c_npk&t=6s
Stâlpii societății - <https://www.youtube.com/watch?v=XMT2p-tlFmc>
Oscar Wilde – Soțul ideal <https://www.youtube.com/watch?v=sNMC6xZkdM>
George Bernard Shaw- Pygmalion <https://www.youtube.com/watch?v=9hbmswb0tqs&t=146s>
Eugene Ionesco – Lecția <https://www.youtube.com/watch?v=3JYnB1d8qwY>
Samuel Beckett – Așteptându-l pe Godot <https://www.youtube.com/watch?v=sGH2KrFK4qQ>
Bertolt Brecht – Mutter Courage <https://www.youtube.com/watch?v=9WVX-1UNues>
Luigi Pirandello – Henric al IV-lea <https://www.youtube.com/watch?v=MEhGtMf5eZA>
Federico G. Lorca – Casa Bernardei Alba https://www.youtube.com/watch?v=mmZFPWXRS_g